

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACTIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paraclišeri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA

Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

CUVÂNTAREA I. P. S. S. PATRIARH MIRON

la comemorarea Adunării de pe Câmpia Libertății dela 1848

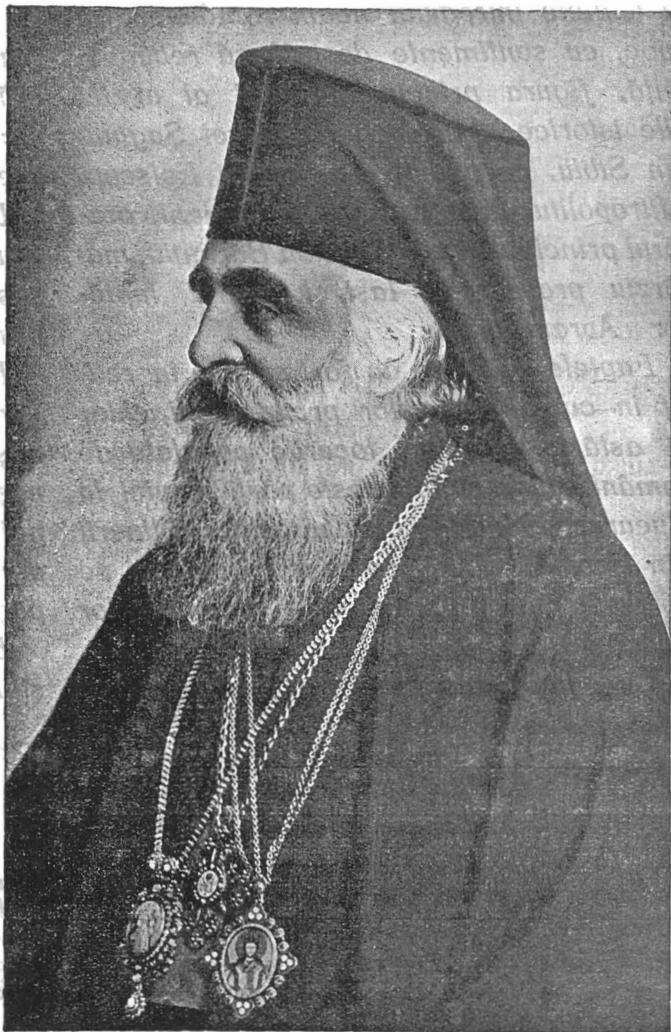
Cu prilejul festivității comemorative dela Blaj, I. P. S. S. Patriarhul Miron, președintele consiliului de miniștri, a rostit la radio următoarele :

„Astăzi este 315 Mai, adică ziua de comemorare a celui eveniment însemnat politic și național al Românilor de peste Carpați, cunoscut în istorie sub numirea : „Adunarea Națională a Românilor din Ardeal de pe Câmpia Libertății“

Se știe că anul 1848 a fost în multe țări ale Europei, anul revoluțiilor naționale, în care unele popoare au cerut ștergerea iobăgiei, ca să nu mai dea poporul agricultor zeciuială din rodul pământului muncit de el. Altele au înscris pe stindardul mișcărilor lor deviza : „Libertate, egalitate și frățietate“.

Bieții români din Ardeal, care erau locuitorii cei mai numeroși ai acelor plaiuri, nu aveau drepturi, nu erau nici liberi și munceau pe pământul domnilor feudali, deși ei formau marea majoritate a locuitorilor din acele părți.

Vorba poetului Goga : „străinii ne duceau belșugul“.

I. P. S. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

Ba se pregătea atunci, fără voia românilor, anexarea Ardealului la Ungaria propriu zisă, ca prin aceasta să piardă și mai mult din valoarea sa.

Deviza ungarilor pe acele vremuri era: „moarte sau unire“.

Toate acestea au ridicat la culme nemulțumirile românilor din Ardeal. De aceea, pușinii lor conducători, în frunte cu episcopii lor, au convocat în această zi de 3/15 Mai, marea adunare dela Blaj.

Peste patruzeci de mii români au luat parte. A fost o adunare politică națională, plină de succes și demnitate, care a impus tuturor.

Scopul acestor puține cuvinte ale mele este ca, în calitate mea oficială, adică în numele întregului neam românesc, să evoc, cu sentimente de adâncă recunoștință, figura principalilor eroi ai acelei zile istorice: Mitropolitul Andrei Șaguna din Sibiu, pe atunci era numai Episcop, Mitropolitul dela Blaj, Ioan Lemeni, oratorul principal al zilei Simion Bărnuțiu, mai târziu profesor la Iași și tânărul luptător Avram Iancu.

Faptele acestora au fost scoase în relief în cursul timpurilor pretutindeni, chiar și astăzi, în toate locurile populate de români, chiar și în aceste părți și aici la București. Multe le cunosc astăzi și tinerii din școală, unde asemenea ocaziuni se folosesc pentru patriotica și naționala lor educație.

Eu amintesc numele lor numai spre a

ruga pe Milostivul Dumnezeu, să le facă parte de odihnă lină în Împărăția Sa, iar faptele lor să inspire generațiile Neamului de-a le urma pilda, adică, în momentele grele pentru Neam și Țară, de a-și pune sufletul și de a-și pune toată munca conștiințioasă pentru a apăra și salva interesele Neamului și ale Țării.

Atunci, în 1848, moțiunea votată de români pe Câmpia Libertății, în care cereau și accentuau sus și tare dreptul lor de a hotărî ei înșiși asupra destinului lor, nu s'a putut realiza îndată, cu toate sacrificiile aduse. Dar după 70 de ani, cu noi și mult mai mari jertfe, s'a înfăptuit mai mult chiar: visul unității noastre naționale.

Sfânta Scriptură spune într'un loc: înaintașilor noștri nu le putem mai bine arăta o sinceră recunoștință pentru vrednicia faptelor lor, decât dacă le urmăm credința.

Urmașii, — dealungul deceniilor ce s'au scurs dela moartea celor amintiți mai sus — au îndeplinit cu prisosință această poruncă.

Rămâne ca și de aici înainte, toate generațiile Neamului nostru românesc să pășească pe urmele marilor și glorioșilor noștri bărbați, care ne-cu întemeiat, ne-au mărît și întregit țara și au contribuit din toate puterile lor la întărirea și pro-pășirea ei.

Fie amintirea faptelor lor vie în conștiința tuturor, acum și pururea, Amin.

+ OCTAVIAN GOGA

Pe când — copil al Ardealului — Octavian Goga, feciorul preotului ortodox din Rășinari, învăța carte românească în școala din comuna sa natală, privirile i se furișau dese ori către culmile semețe și învinețite ale Carpaților ce despărțeau în vremea aceia Ardealul de țara românească.

Copilul acela isteț cu părul auriu ca grâul copt și cu ochii albaștri ca seninul cerului, auzise pe părinții, moșii și pe dascăli săi vordindu-i de țara liberă a fraților lor de peste culmile Carpaților, ce se întindea, departe, până la Dunăre și Marea Neagră.

În ochii lor înlăcramați, și în graiul apăsător și în povestirile lor spuse cu tălc, copilul Octavian Goga a desprins amarul suferințelor și serviciilor îndurate veacuri de-arândul de toți ai săi precum și tălcul povestirilor părinților, moșilor, și dascălilor din Rășinari. Mai târziu, poetul Goga a cântat acele suferințe și a pomenit de visul neîmplinit ce trebuia să se îplinească...

*„Avem un vis neîmplinit
Copil al suferinței
De jalea lui ne-au răposat
Și moșii și părinții...”*

În sufletul său tineresc s'a înfiripat atunci dorul nestins al mântuirii și înălțării neamului său. Poet, el a cântat suferințele Ardealului său iubit, îndemnând apele Oltului să ducă, în țara liberă românească, ecoul acelei suferințe și dorul aprins de înfrățire.

El a înțeles, însă, că vremea nu-i numai a cântecului de jale; că un neam nobil și viguros, ce a dovedit tăria rezistenței în trecutul său și care e conștient de forța și misiunea sa, dator este să lupte pentru apărarea drepturilor ce i-au fost încălcate și nesocotite de asupritorii săi.

Ardealul n'are Dumnezeu; n'are soare — dar are un vis — scria poetul Octavian Goga, acum câteva decenii.

Idealul său s'a cristalizat atunci într'o viziune: un Ardeal cu Dumnezeu și cu soare strălucitor. Viziunea aceia a fost unirea pentru totdeauna a Ardealului ce a pățit și sângerat, cu țara liberă românească.

Și atunci Octavian Goga, transfigurat de măreția celui ideal, înviorat de forțele ce i le dă încrederea în viitorul neamului său, a trecut Carpații, a venit în mijlocul nostru, ca să lupte pentru înfăptuirea idealului său, care era și al întregului neam românesc.

Printr'însul glasul Ardealului, înăbușit dincolo de Carpați, chemând pe toți frații la luptă pentru liberarea sa.

El a fost solul și trâmbișul care a chemat, pe frații săi din vechiul regat, sub flămurile războinice.

Alături de Take Ionescu, de Nicolae Filipescu și de ceilalți animatori ai mișcării de rededeșteptare națională, grupați în strălucită falangă a „Acțiunii naționale“, Octavian Goga a indicat drumul ce trebuia să-l urmărim în acele vremuri de grea cumpănă și de bărbătești hotărâri, pentru împlinirea idealului tuturor românilor.

Și după unirea Ardealului, după înfăptuirea României Mari, Octavian Goga a continuat o altă luptă, tot atât de aprigă și de grea și impusă de aceleași imperative ale politicii instinctului național: renașterea spirituală și afirmarea specificului românesc; așezarea pe întâiul plan al preocupărilor noastre, în materie de organizare a noului stat întregit, a prerogativelor națiunii dominante.

El a mărturisit credința sa nestrămutată în renașterea spirituală a românismului, atât prin tainele și luminile Bisericii creștine și ale culturii proprii,

cât și prin punerea pecetei dominației noastre etnice în toate așezămintele, instituțiile și autoritățile statului, în toate ramurile vieții publice de sus până jos, în toate isvoarele de bogăție ce ne aparțin, prin primatul muncii naționale și prin conștiința ce trebuie să o avem veșnic trează de a fi stăpâni în țară și demni slujitori ai ei.

Acum câteva luni, ca președinte al consiliului de miniștri, Octavian Goga a formulat, în termeni lapidari, nu un program de guvernământ, ci un îndreptar pentru toți cei care vor să contribuie la înălțarea și întărirea românismului.

Concepția sa ideologică, orientarea sa spirituală, afirmarea tot mai puternică a specificului românesc, înlăturarea urmelor servituțiilor istorice,

descifrarea realităților, cultul patriei și al altarului bisericii creștine strămoșești, revendicările legitime în cadrul intereselor superioare naționale, fără retorismul dogmatic și sterp, dezvoltarea culturii noastre proprii și pacea internă, cu tendințe de echilibrare socială și morală, pe drumul progresului și civilizației, iată ce a cerut el, împreună cu noi, și ceea ce trebuie să îndeplinim.

„La capitolul demnității naționale — a spus profetic Octavian Goga în calitate de președinte al consiliului — am întors o foaie și de aci înainte nu va mai îndrăzni nimeni să dea înapoi“.

Pe acea foaie a fost scris testamentul său politic, care rămâne un program în cadrul larg al naționalismului constructiv.

A P O S T O L U L

*Ca o vecernie domoală
Se stinge zvonul din dumbravă,
Pleoapa soarele-și închide
Sus pe o căpiță de otavă.
Norodul a cuprins podmolul
Lângă frăgarul din uliță,
De cârjă sprijinit răsare
Bătrânul preot la porțiță.*

*Moșneag albit de zile negre,
Așa îl pomenise satul,
Pe pieptărelul lui de lână
Purtând un ban dela'mpăratul.
— Domol, în mijloc se așează,
Și sprijinind încet toiagul,
Clipind din genele cărunte
Incepe a povesti moșneagul.*

*Intreg norodul ia aminte
Și-ascultă jalnica poveste,
Și fusul se oprește'n mână
Induioșatelor neveste.
Moșnegii toți fărămă lacrimi
Cu genele tremurătoare,
Aprinși feciorii strâng prăseaua
Cușifului din cingătoare.*

*Atâtea patimi plâng în glasul
Cuvântătorului părinte
Și-atâta dor aprind în inimi
De clipa răzbunării sfinte.
— Bătrânul mag înalță fruntea,
Ce sfânt e graiul gurii sale,
Din el va răsări norocul
Acestui neam sfârșit de jale!*

*Același dor tresare'n piepturi,
Când glasul strigător răsună
Și gemet înfioară firea
Prelung și greu ca o furtună.
Frăgarul își îndoaie coapsa,
Iar de prin văi purcede vântul,
Prin largul multelor văzduhuri,
Să ducă ceriului cuvântul.*

*Din cetățuia strălucirii
Coboară razele de lună
Și pe argintul căruntefei
Din aur împletesc cunună.
— Cuvine-se hirotonirea
Cu harul cerurilor fie,
Drept vestitorule apostol
Al unei vremi ce va să vie.*

OCTAVIAN GOGA.

MAXIME ROMANEȘTI

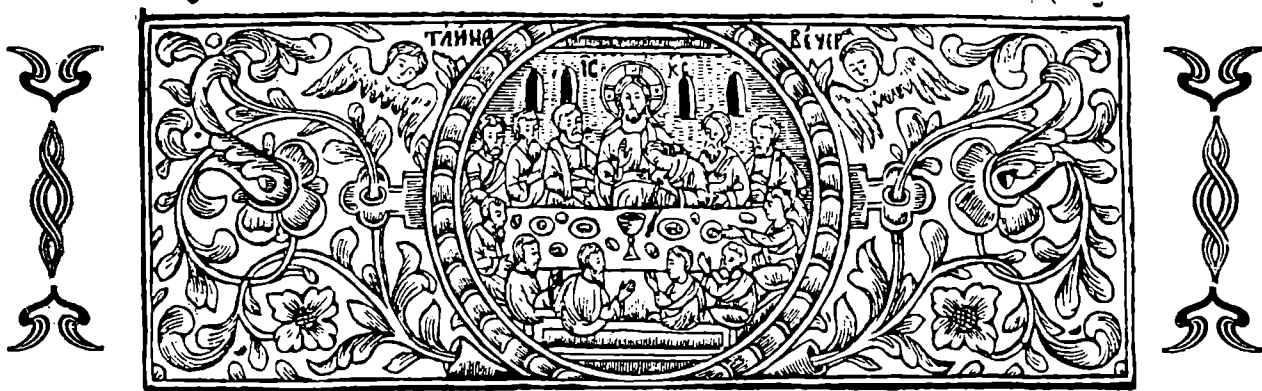
„Credem mai întâi în renașterea spirituală a românismului prin tainele și luminile Bisericii creștine“.

* * *

„Creștinismul pavăza străveche a neamu-

lui, care în fața altarului și-a păstrat tainele de existență ale istoriei noastre, trebuie să devină din nou piatra unghiulară a simțirii românești“.

OCTAVIAN GOGA

Concertul de Duminică 8 Maiu a. c. al asociației misionare „PATRIARHUL MIRON“ dela Ateneul Român

Creiată de Inalt Prea Sfințitul Patriarh, dintr'o adâncă cunoaștere a imponderabililor spiritualității obștei românești de după Răsboi, Asociația Creștină Misionară „Patriarhul Miron“ a tras, în cei doisprezece ani de existență, brazde adânci pe terenul misionar și al asistenței sociale.

Asociația s'a străduit să promoveze atât în Capitală cât și în provincie, prin filialele sale, o atmosferă sănătoasă morală și creștină cu sorginte permanentă în învățăturile curate ale Bisericii noastre strămoșești. Cu toată modestia necesară unor atari preocupări, se poate afirma că într'o oarecare măsură strădania aceasta a fost încununată de succese, relevate cu aprecieri măgulitoare de toată presa obiectivă ca și de forurile superioare bisericești.

În câmpul asistenței sociale și al milei creștine înfăptuirile sale sunt notorii. Cu sprijinul Sf. Patriarhii și al oamenilor de inimă, sute de săraci și-au găsit zilnic o bucată de pâine la cantina Asociației. Pe lângă hrana trupească nu s'a uitat nici cea sufletească, mesele fiind întodeauna însoțite de rugăciuni pioase și predici simțite, astfel că, mulțimea de săraci, care umple străzile acestei Capitale bogate și în mijlocul căreia sămânța vrajbei sociale a prins în toate timpurile cu ușurință, a plecat dela cantina Asociației împăcată și cu lumea și cu soarta.

Pe lângă toate acestea s'a înființat o tipografie proprie pentru tipărirea de broșuri ziditoare de suflet, și s'a început opera măreață a construirii unui azil în București, str. Doinei Nr. 3, în al cărui plan de ansamblu s'a prevăzut construirea unei Biserici spațioase și impunătoare care va fi așezată chiar în centrul cetății de chilii. Pentru desăvârșirea acestei lucrări concepută pentru ajutorarea

creștinilor nevoiași și pentru slăvirea lui Dumnezeu, este nevoie de grele jertfe materiale.

În scopul strângerii fondurilor necesare, Asociația a dat un concert religios Duminică 8 Mai a. c. în sala Ateneului Român.

Acest concert, atât prin piesele din program, cât și prin modul de execuție, a fost o adevărată execuție sufletească superioară. Astfel programul a fost alcătuit numai din piese ale muzicii noastre Bisericești, compus de cei mai străluciți maeștri streini și autohtoni. Deasemenea, corul care a executat programul ca și soliștii, au fost aleși exclusiv numai din elementele Operei Române, pentru a ridica și execuția concertului nostru religios, cel puțin la înălțarea concertelor laice cari se țin lanț, 9 luni de peste an, în sala Ateneului Român.

Creștinii au umplut sala Ateneului până la ultimul loc.

Au luat parte PP. SS. Lor Arhieriei Veniamin Pocitan și Irineu Mihălcescu vicarii Sf. Patriarhii, P. C. Sa. Pr. Mihail Bulacu consilierul Sf. Mitropolii, P. C. Sa. Pr. Teofil Ionescu vice-președintele Asociației P. C. Sa. Pr. S. Ciumandra superiorul Schitului Darvari și alți preoți din Capitală și provincie.

P. S. Sa. Veniamin președintele activ al Asociației, a ținut cuvântul de deschidere, arătând într'o formă impresionantă, ce a însemnat pentru creștinătatea universală Învierea Domnului. A elogiât opera Asociației, aducând binecuvântarea l. P. S. Patriarh, care din cauza ocupațiunilor zilei de față nu a putut lua parte la concert.

După cuvântul de deschidere a început executarea programului într'o formă impecabilă și care a culminat prin bucățile executate de D-na Valen-

tina Crețoiu-Tassian, Dl. Șerban Tassian și mai ales prin acelea executate de maestrul Folescu.

Cuvântul de închidere a fost ținut de P. C. Sa. Teofil Ionescu, conducătorul efectiv al Asociației. P. C. Sa. a spus :

„Primul nostru gând de adânc respect și nețăr-
„muit devotament trebuie să se îndrepte către
„I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, cel mai mare
„erarh al ortodoxiei contemporane și președintele
„de onoare al asociației noastre, care printr'o
„intuiție providențială a nevoilor sufletului Româ-
„niei moderne și dintr'o inspirație profetică a
„creat asociația acum doisprezece ani. Mulțu-
„mindu-l smeriți pentru toate Înaltele Sfaturi ce
„ni Le dă zi de zi în acțiunea noastră, li facem
„promisiunea solemnă că ne vom strădui prin
„lucrarea noastră și de aici înainte să fim vred-
„nici de a purta pe frontispiciul Asociației numele
„său de glorie neperitoare“.

„Mulțumim respectuos Prea Sfințitului Colan, Ministrul Cultelor și Artelo, care printr'o adâncă înțelegere a manifestațiunii noastre de azi și a necesității sale în societatea Bucureșteană, ne-a promis tot concursul Său și în viitor“.

„Mulțumim deasemenea PP. SS. Lor Veniamin și Irineu cara a ținut să participe la acest concert. Trebuie să mulțumim totodată și elementelor

dela Opera Română cari s'au muncit să ridice execuția programului până la cele mai înalte culmi ale artei, precum D-nei Valentina Crețoiu Tassian, D-lui Șerban Tassian și D-lui George Folescu, acest patriarh al muzicii românești care ne-a mișcat până la lacrimi. Toate mulțumirile D-lui dirijor și celor ce s'au ostenit cu organizarea în amănunt a manifestațiunii de astăzi.

„Peste două zile între zidurile acestui Ateneu se vor depune rămășițele pământești a ale lui Octavian Goga. Pentru poetul pătimirii Ardelene și pentru bardul epopeii naționale de întregire a Neamului, care și-a risipit cu frenezie, ca supremă jertfă toată simțirea, tot jarul inimii și toate puterile sale pe altarul patriei, să ne reculegem cu adâncă închinăciune într'un suprem devotament și spre vejnica recunoștință și să-i cântăm pios Veșnica Pomenire“.

Manifestația Asociației „Patriarhul Miron“ dela Ateneu umple un gol adânc simțit în producțiunile muzicale din Capitală. Cântarea Bisericii noastre strămoșești înmoae inimile și face pe oameni mai buni.

Deaceia credem că astfel de manifestațiuni sub egida serioasă a Asociației „Patriarhul Miron“ este de dorit să aibă loc cât mai des.

Protos. TEOFIL IONESCU

REORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI TEOLOGIC ȘI SEMINARIAL AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

M. S. Regele a semnat următorul decret lege :

Art. 1. — Învățământul teologic se predă în facultăți și Academii teologice.

Art. 2. — Facultățile de teologie în număr de trei și anume : din București, Iași și Cernăuți, funcționează în cadrul Universităților respective.

Art. 3. — La recrutarea profesorilor și conferențiarilor dela facultățile de teologie — care se va face după normele legii învățământului universitar — va lua parte și un delegat al Sfântului Sinod, dintre membrii săi, care va prezida la chemări, consiliul facultății, iar în numiri de profesori și conferențieri comisiunile examinatoare. Delegatul Sfântului Sinod va fi ales de preferință dintre chiriarhii care au sau au avut un grad în învățământul universitar teologic.

Definitivarea la catedră se va face numai după hirotonire.

Art. 4. — Facultățile teologice conferă titlurile

de : licențiat, magistru și doctor în teologie.

Art. 5. — Pe lângă fiecare Facultate de teologie va funcționa, sub conducerea directă a bisericii, câte un internat, în care vor fi primiți studenții facultății. Aceștia vor fi preferați la hirotonie.

ACADEMIILE TEOLOGICE

Art. 6. — Afară de Academii teologice care funcționează la Sibiu, Arad, Caransebeș, Oradea și Cluj, se va mai înființa câte o Academie teologică pentru Mitropoliile : Ungro-Vlahiei, Moldovei, Bucovinei și Basarabiei, după posibilitățile bugetare.

Art. 7. — Academii teologice stau sub conducerea directă a bisericii și sub jurisdicția chiriarhilor în ale căror eparhii funcționează

Art. 8. — Durata studiilor la Academii teologice este de patru ani pentru licență.

Art. 9 — Academii teologice conferă titlurile de : licențiat și magistru în teologie.

Art. 10. — Profesorii Academiiilor teologice se recrutează dintre candidații cari au titlul de doctor în teologie ortodoxă și cari au publicat lucrări de specialitate după analogie dela art. 3. — Definitivarea la catedră se face numai după hirotonire.

Art. 11. — La Academiiile teologice se pot înscrie absolvenții cu diplomă ai seminariilor și bacalaureații liceelor seminareale și clasice.

Art. 12. — Pe lângă fiecare Academie teologică va funcționa câte un internat în care sânt obligați să intre toți studenții înscriși.

Art. 13. — Academiiile teologice vor funcționa potrivit normelor unui regulament pe care-l va alcătui Sfântul Sinod.

SEMINARIILE

Art. 14. — Actualele Seminarii teologice, cu organizarea lor de licee seminareale trec sub conducerea bisericii. Asemenea licee seminareale se înființează — tot sub jurisdicția Bisericii — în fiecare eparhie, prin transformări de licee de stat. Unde interesele bisericii o cer se pot înființa școli normale confesionale, în locul liceelor seminareale.

Art. 15. — Recrutarea profesorilor, a corpului administrativ, programa analitică și în general funcționarea liceelor seminareale, vor urma normele unui regulament întocmit de către Sfântul Sinod de acord cu ministerul educațiunii naționale.

Art. 16. — Toate legile, regulamentele și dispozițiunile cari cotravin prezentului decret-lege sunt și rămân abrogate.

Art. 17. — Prezentul decret-lege intră în vigoare odată cu promulgarea lui.

Expunerea de motive

Decretul este însoțit de următoarea expunere de motive :

„Sfântul Sinod apreciind necesitățile organizării învățământului teologic și seminarial al Bisericii ortodoxe-române, pe baze cari să corespundă adevăratei meniri a acestui învățământ, a elaborat în cele din urmă, în ședința sa dela 18 Martie

1938, alăturatul proiect de Decret-Lege, pe care ni-l însușim.

Proiectul de față năzuește pe de o parte să împace deosebirile de vedere care până acum au ținut departe una de alta diferitele școlii teologice din Vechiul Regat și provinciile alipite.

Intr'adevăr, de aproape 15 ani Sfântul Sinod, cât și conducerile acestui Departament, s'au străduit, să dea o lege de organizare a învățământului teologic al bisericii noastre, fără să se fi putut ajunge până acum la un acord, deși s'au redactat în acest timp numeroase ante-proiecte de lege care din această cauză nu au ajuns să îmbrace puterea de lege.

Este locul să o spunem, pe dealtă parte, că întrucât punctele de vedere între diferitele tendințe din însăși sânul Bisericii, au fost atât de departe, a fost nevoie, chiar, să treacă o vreme destul de îndelungată, până ce s'a putut face apropierea și înțelegerea din care a eșit proiectul actual.

Acest proiect are în vedere principiul că învățământul teologic trebuie să stea sub aripa și conducerea directă a Bisericii. El prevede două tipuri de școli teologice: liceul seminarial ca școală de grad secundar, familiar în vechiul Regat și în Basarabia și Academia ca școală de grad superior familiar în Ardeal.

Facultățile de Teologie rămân să funcționeze în cadrul Universităților respective, urmând ca numai la recrutarea profesorilor și conferențiarilor, care se va face după normele legii învățământului Universitar, să ia parte și un delegat al Sf. Sinod, care va prezida Consiliul Facultății sau Comisiunile examinatoare. O condițiune nouă introdusă aici este că definitivarea profesorilor facultăților de Teologie se va face numai după hirotonie.

Normele de recrutarea profesorilor, materiile de studii, programele și disciplina în genere vor fi determinate, după normele în vigoare în școalele de grad similiar ale statului, printr'un regulament ce se va elabora de Sfântul Sinod și care va fi adaptat necesităților și scopului pe care îl urmăresc școalele teologice prin noua lor alcătuire“.

TURNUL DE VEGHE AL CAPITALEI

Apelul I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea către cetățenii Capitalei

Multe decenii au trecut de când marele clopot ai Sfintei Patriarhii stă umilit pe niște schele urite și antipatice. Clopotul acesta are o specială valoare istorică, de străjer al Capitalei, căci — în cursul războiului — a stat de veghe zi și noapte, pândind cum se apropie de capitală avioanele inamice. Și din bună vreme, anunța cu glasul său — nu numai evlavios, ci și patriotic — primejdia, îndemnând pe toți cetățenii fără deosebire, să-și caute refugiu și adăpost sigur. Desigur pe mulți i-a scăpat părintescul său glas dela moartea care-i putea afla.

Această istorică valoare — plină de demnitate — ne îndatorează a-l scoate din modestul loc de până acum și a-l așeza în turn de veghe, în o clopotniță demnă de el și de trecutul lui. În deplină înțelegere cu Majestatea Sa Regele Carol II am hotărât întocmirea planului și devizelor. Planul clopotniței este gata. Il publicăm în cadrele acestui apel. Primăria a dat învoirea legală pentru zidire. La alegerea locului de așezare s'a ținut cont de sfaturile Domnului profesor N. Iorga, ca să nu fie două clopotnițe aproape una de alta. Forma de sus mai poate suferi unele schimbări cerute de greutatea altor 5—6 clopote, ce vor mai întovărăși pe cel mare, ca să formeze împreună o melodică armonie, care — în misiunea-i atât de felurită — să vestească peste Capitală și deoparte peste împrejurimile ei zile de bucurie și de obștească sărbătoare și cât mai rar clipe — nu de obștească jale — ci mai mult de mângâiere și alinare.

Clopotnița din beton armat și din piatră dimpreună cu clopotele, cu orologiul Primăriei, cu Capela Sf. Marelui Mir și chiliile dela baza ei, — cer — fără înzestrarea internă — cheltueli de vreo 12 milioane lei.

În scopul de a le aduna, fac prin acest apel la toată suflarea din Capitală, ca să contribuie — fiecare după puterile sale și după îndemnul inimii sale — la înfăptuirea acestei clădiri atât de

necesare, care să domine Capitala Țării prin înălțimea ei și prin glasul clopotelor ei, stând sus pe Dealul Patriarhiei, ca un simbol al strămoșeștei noastre credințe cu românismul ei, cu patriotismul ei și cu toate comorile sufletești și virtuțile cetățenești, ce stau și trebuie să stee și în viitor la temelia României.

Daruri în ciment și fier sunt bine venite. Cei ce vor dărui sume mai mari vor fi trecuți în pomelnicul ctitorilor. Sumele dăruite se trimit fie la „Banca Națională“, fie la Patriarhie, fie la ziarele cari vor binevoi a lua asupra-le osteneala de a colecta pentru „Clopotnița Patriarhiei“.

Doresc ca și cei mai săraci cetățeni ai Capitalei să contribuie fiecare cu puțin, chiar și numai cu valoarea unei cărămide, ca prin darul lor să fie toți legați sufletește de acest simbol al Bisericii și Neamului.

București, Duminică Floriilor 1938.

Cu patriarhicești binecuvântări.

MIRON, Patriarh

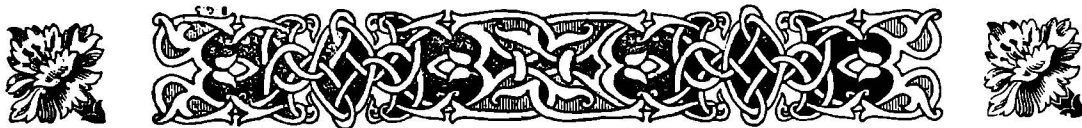
Colecta pentru clopotnița Patriarhiei

Până acum s'au dăruit următoarele sume:

1. I. P. S. Patriarh dr. Miron, din mijloacele Arhiepiscopiei create de S. Sa lei 1.000.000.
2. Același, din alte mijloace, lei 1.000.000.
3. D. Stan Ghițescu din Roșiorii de Vede, fost ministru lei 200.000.
4. D. N. N. Săveanu, președintele Camerei deputaților, din cruțările ce le-a putut face lei 1.500.000.
5. D. general Victor Dombrovski, prefect al județului Ilfov în numele județului, lei 1.000.000.

Total lei 4.700.000.

INSTALAREA NOULUI PROTOEREU LEONIDA DUMITRĂCHESCU LA PROTOIERIA II ILFOV

În ziua de Duminică 1 Mai s'a făcut instalarea P. C. Pr. Leonida Dumitrăchescu în postul de Protoereu al Jud. Ilfov. Circ. II, de către P. C. Preot Consilier referent Mihail Bulacu, delegatul I. P. S. Patriarh.

După oficierea unui tedeum la sfârșitul Sf. Liturghii în Biserica Sf. Silvestru din Capitală, oficiat de către soborul clerului local, în frunte cu P. C. Econ. G. Georgescu Silvestru Parohul Bisericii și Protoereu I al Capitalei, asistați de clerul parohiilor din cuprinsul protopopiatului, s'a procedat la actul instalării în fața poporului ce umplea sfântul locaș.

Părintele Consilier M. Bulacu într-o cuvântare mișcătoare a evidențiat faptul îmbucurător din partea șefului suprem al Bisericii noastre, I. P. S. S. Patriarh dr. Miron Cristea, care a distins pe rând pe clericii Bisericii Sf. Silvestru. Meritele modestului și totuși apreciatului Preot L. Dumitrăchescu au făcut să fie chemat la această nouă treaptă, fără să o fi dorit, ori solicitat Părintele Dumitrăchescu.

Cuvintele Domnului Hristos asupra iubirii creștine în genere și între Ucenicii Domnului, așternute în scris cu atâta căldură de Sf. Apostol și Evanghelist Ioan, revărsate și asupra temperamentului și lucrării pastorale a noului Protoereu, l-au chemat la această treaptă nouă. Prin această virtute creștină, aratăată față de enoriași, trebuie să cucerească și pe C. Preoți din protopopit la ade-văratul apostolat al Bisericii noastre.

Dând citirea gramatei metropolitane, trimisă de I. P. S. Patriarh, Părintele Consilier i-a încredințat noului Protoereu insignele protopopești, cu lionul, bastonul și sigiliul, cu toate urările de prosperitate în noua misiune, i-a adus mulțumiri și Părintelui fost Protoiereu Popescu-Budești pentru râvna depusă în cei douăzeci și trei de ani de protopopiat în Dobrogea și Ilfov.

Au luat cuvântul, cu elogii pentru noul Protoereu, Părintele Prot. Econ. Gh. Georgescu-Silvestru, Părintele Prof. Eugen Bârghilescu din partea Societății clerului, dl. Inspector N. Vlădescu din partea Consiliului parohial și Preotul Gagiș din

partea clerului Ilfovian. Deasemenea și Părintele Prot. Popescu-Budești a rostit o frumoasă cuvântare, punând o dare de seamă retrospectivă.

La sfârșit a luat cuvântul Părintele L. Dumitrăchescu care a dat citire următoarei cuvântări:

„Instalarea mea ca Protoereu al Circ. II Ilfov, în această slăvită sărbătoare, când Domnul se arată după înviere tuturor apostolilor săi și le dă încredere nesdruncinată în dumnezeirea Lui, o socot semnificativă căci coincide cu chemări înalte la o nouă viață și la o încredere neșovăelnică pe care noi preoții trebuie să o avem și în rosturile noastre de slujitori ai Domnului și în nouile așezări ale Țării și neamului nostru.

Și la noi ca și aiurea prefaceri mari se produc și primejdii nenumărate ne împresoară. Se sbate în svârcoliri cumplite sufletul omenesc stăpânit de păcat și abătut din cărările firești ale rosturilor lui. Seceriș este puțin. Ce să seceri când nu s'a semănat nimic? Arătură nu s'a făcut și plugurile sufletului au înțelenit. Arsă de soare și pustie este țarina vieții neamului nostru. Aceasta e părerea unei părți din lumea de azi, cuprinsă de desnădejde.

Avem însă noi motiv să vedem lumea așa de întunecată cum o văd aceștia? Hotărât nu!

Datori suntem să scuturăm povara acestor decepții cari împresoară lumea. Propovăduitorii învierii nu trebuie să se întristeze, nici să plângă, căci Hristos a înviat!

Lacrimile sunt pentru cei ce n-au nici o nădejde. Noi trebuie să înviem la o viață nouă, ca s-o putem propovedui cu folos altora.

Cuvintele I. P. S. Patriarh din pastoraia de Paște, ne chiamă pe noi armata preoțească, pe care o comandă cu adâncă înțelepciune, să intrăm pe făgașurile Evangheliei și pe potecile apostolatului creștin. Trăim o nouă orânduială care ne impune ca frumoasele cuvinte pe cari le rostim din ușa altarului: „Pace tuturor“ să fie o realitate, iar noi să fim elemente de împăcare, căci aceasta este menirea noastră. Și în zilele acestea de înnoire sufletească pe cari le trăim, brazdă nouă se va răsturna sub

cerul țării noastre, iar grâul Evangheliei va răsări curat în ogorul plivit de toate buruienile duhului rău și vrăjmaș. În slujba acestei misiuni de viață nouă, noi preoții trebuie să fim și răscolitori de brazde adânci și semănători de sămânță curată. Iar secerătorii generației moștenitoare, vor binecuvânta ostenele noastre de semănători.

„Dacă tu te rogi pentru toți, trebuie să și trăiești pentru toți; deoarece cum te vei ruga, dacă viața ta e în contradicție cu rugăciunea ta“. (Dieterlen).

* * *

Noi preoțimea formăm biserica învățătoare și pe lângă menirea harică și liturgică avem și pe cea culturală. Căci se cere dela noi, nu numai mântuirea sufletelor, ci și luminarea lor. Lumina cărții a pătruns în sufletul poporului nostru, la început prin mijlocul cărții sfinte, a Evangheliei.

Și lumină lină s-a sălăsluit în suflete, care a luminat mintea și a încălzit inima. Până s'a ivit anarhia culturală și libertinajul moral dela orașe, neghine aruncate în țarina sufletului de vrășmași și străini.

Biserica a fost în trecut și trebuie să fie și azi singura fereastră deschisă către cer, către dumnezeu, a sufletului unui popor. Cultura satelor noastre stă în mâna Bisericii și de cultura satelor depinde însăși viitorul neamului. Iată marea îndatorire a preoților de a fi neconținut cercetătorii cărții celei bune și de a o pune și în mâna poporului.

De altfel, preoții cu toate multiplele îndatoriri ce au, n'au încetat a fi luminătorii turmei lor. La cârma Bisericii au venit ierarhi de superioară cultură și înțelegere a chemării bisericești și cari năzuiesc să o aducă în vechea ei strălucire. Insuși M. S. Regele recunoaște că:

„Biserica a fost centrul cultural al vieții românești. Și e bine ca ea să rămână tot astfel“.

* * *

Aceste gânduri îmi frământă mintea azi cu prilejul acestei solemnități. Dar satisfacție nu voi avea decât în măsura în care — împreună cu frații preoți din protopopiat — vom putea realiza aceste năzuințe pe cari ni le cer inimile noastre de preoți ai lui Hristos.

Am mare nădejde că sub călăuzirea înțeleptelor directive ale Înaltului nostru Arhiepiscop și înconjurat de iubirea fraților preoți, ne vom putea organiza din ce în ce mai puternic și lucru dumnezeesc vom înfăptui. Trebuie să recunoaștem că energiile minunate de care dispune cea mai mare parte din preoțimea noastră, nu sunt destul de

coordonate, nu și-au format o albie pe care să se canalizeze și să se arate lumii că pot forma nu râuri, ci fluvii cu noian de ape limpezi. Să ne strângem rindurile, ca într'un gând să mărturisim.

Iar eu voi căuta ca în raporturile mele cu preoțimea să fiu călăuzit pururea de ceea ce Mântuitorul recomandă Apostolilor săi: „Cine dintre voi vrea să fie mai mare să fie tuturor slugă“. Numai așa socot că se poate produce și iubire și încredere.

* * *

Mulțumesc cu acest prilej Înaltului meu Stăpân și Patriarh, cu adâncă recunoștință, pentru prețuirea ce mi-a arătat, încredințându-mi acest post de muncă și răspundere, iar meritul se resfringe de bună seamă asupra acestei biserici al cărei slujitor sunt și nu asupra umilei mele persoane.

Voi căuta să fiu organul de legătură între parohii și Înalta autoritate chiriarhală, călăuzit de cinste, sacrificiu personal și devotament, să fiu adică ochiul și urechea Chiriarhului în protopopiat.

Mă voi sârgui a stimula în toate direcțiunile viața religioasă, culturală și economică precum și simțământul de milă creștinească în cuprinsul protopopiatului.

Mulțumesc cu deosebită atenție P. C. Părinte Profesor Mih. Bulacu, consilier-referent al Arhiepiscopiei Bucureștilor pentru bunele cuvinte ce mi-a adresat și pentru dragostea cu care a primit să fie purtătorul de cuvânt al I. P. S. Patriarh la instalarea mea. Și îl rog ca în calitatea ce o deține de conducător al Secției Culturale, să ne fie îndrumător și binevoitor în năzuințele noastre culturale.

Mulțumesc P. C. Colegi și conliturghisitori Protopop G. Georgescu-Silivestru și Pr. Eugen Bărbulescu, pentru manifestarea de caldă prietenie ce-mi arată prin cuvintele P. C. lor.

Prețuire și deosebită atenție P. C. Iconom I. Popescu, care a păstorit cu devotament timp de 16 ani circumscripția protopopească în care-i succed și care a ținut să participe la această serbare.

Deosebită bucurie îmi face prezența fraților preoți, cari s'au ostenit — unii dela mari depărtări — să fie prezenți la solemnitatea aceasta.

Nu găsesc cuvinte îndestulătoare ca să-mi exprim toate mulțumiile mele membrilor Cons. Parohial, Epitropilor și tuturor boerilor noștri creștini, cari prin interesul ce poartă și bisericii și nouă, ne-a stimulat la tot lucrul bun pe care am fost în stare să-l săvârșim aici.

Domnul să reverse peste toți darurile sale cele bogate“.

SERBAREA SĂDIRII POMILOR LA MÂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI JUD. ILFOV

În scopul răspândirii dragostei de pădure în straturile largi ale funcționarilor publici de toate gradele și dela toate ministerele, precum și a fi cunoscuți acasă la ei slujitorii mari și mici ai pădurilor, secțiunea funcționarilor din serviciul silvic al statului din cadrul Asoc. g-rale de funcț. publici și ocolul silvic Gruiu, au organizat pentru ziua de Florii, serbarea „Sădiri arborelui” în cadrul minunat al pădurilor din preajma mănăstirii Căldărușani.

Drumul a fost parcurs în cele mai bune condițiuni și a dat ocazie participanților să privească minunatele priveliști ale culturilor agricole.

Prin sate, lumea în haine de sărbătoare privește convoiul, mirată de prea matinala noastră excursiune, dar nu mai puțin se mirau participanții de gardurile noi sau văruiate, de șanțurile șoselelor în bună stare și de pietrișul așezat pe șosea din abundență și cu pricepere.

Încă pela orele 8, zărim din depărtare turla sclipitoare ale Sfintei mănăstiri Căldărușani, ce apare ca o sihăstrie în mijlocul unui important masiv păduros, ca apoi, apropiindu-ne, și mai mult să vedem că e înconjurată în trei părți de lacul Căldărușani, care a împrumutat și numele mănăstiri.

Toți sosesc veseli și după ce se participă la marea slujbă a Floriilor oficiată de prea cuviosul stareț Filaret, înconjurat de toți preoții și monahii Sf-tei mănăstiri, se vizitează renumitul muzeu al mănăstirii, precum și catapeteasma ce se lucrează aci, spre a fi instalată la un paracelis din Ierusalim.

Minuțiozitatea lucrării în filigran, arta desăvârșită a părintelui director și a umililor călugări, au rămas neșterse din memoria celor ce nu mai

avuseseră până atunci ocazia să vadă lucrări de acest soi.

La orele 11, după slujbă și vizitarea Sf-tei mănăstiri, întreg convoiul de participanți s'a îndreptat spre locul ales pentru plantare, având în frunte pe cuviosul stareț și 4 preoți.

Slujba s'a oficiat la fața locului de soborul de preoți arătat mai sus, după care d. ing. M. Burculeț, în calitate de organizator al serbării și președinte al funcționarilor din serviciul silvic, a ținut o scurtă cuvântare prin care a arătat rolul ce l-au avut pădurile în istoria neamului românesc.

Numai văzând cum se crește de greu pădurea, trebuindu-i zece ani pentru ca mlădița azi plantată să devină arbore util vieții și apărării națiunile, va ști să o cruțe și să o îngrijească.

Funcționarii publici, care prin natura ocupațiunii lor sunt permanent reținuți la birouri, au astăzi ocaziune ca fiecare să planteze cu mâna lui unul sau mai mulți pueți de stejar, cari vor străjui tot dorul de mai bine de care suntem cu toții luminați și vor fi o mărturie vie față de noi, slujitorii pădurii, de sacrificiul material cu care fiecare modest funcționar a înțeles să facă 80 km., pentru a veni în mijlocul naturii înfrățite cu omul.

Între timp, cu explicațiuni date de ing. șef al ocolului, participanții au plantat în gropi făcute de personalul silvic, 400 pueți de stejar, serbarea sfârșindu-se la orele 12, 30.

Frumusețea vremii, organizarea serbării și a mesei, buna dispoziție a tuturor, au asigurat reușita admirabilă a acestei serbări și petreceri în mijlocul pădurii, îndemnând pe fiecare să-și fixeze date cât mai apropiate pentru a mai vizita și petrece pe aceste meleaguri.

MIȘCAREA MISIONARĂ ÎN PROTOPOPIATUL I TURNU-MĂGURELE

EXAMENUL DELA ȘCOALA DE CATEHIZAȚIE,
CENTRUL BELITORI

CERC PASTORAL

În ziua de 10 Aprilie a. c. s'a ținut în parohia „Sf. Gheorghe” din Com. Belitori, Jud. Teleorman, ședința cercului Pastoral.

Dis de dimineață, pâcuri de tineri și bătrâni, își îndreptau pașii către biserica din mijlocul satului. Fiind și cercul învățătorilor în aceeași zi, nu lipseau nici elevii școlilor din sat. La orele 8, biserica era plină de lume.

Femeile văduve de război și rudele eroilor din sat, au pregătit colive, pentru pomenirea morților.

Slujba a fost frumoasă. Preoții cercului în sobor, au săvârșit slujba sfintei Liturghii, cu mare fast.

Răspunsurile liturgice, au fost date de corul bisericii, sub conducerea cântărețului Dumitru Nistor.

Predica a fost rostită de preotul Dumitru Popescu președintele cercului, care a arătat: „adevărul post”.

S'a slujit parastasul pentru eroi și s'au împărțit 50 de broșuri și reviste cu caracter religios.

S'a slujit Sf. Maslu, la cinci bolnavi, care au căzut la Sf. Daruri.

În ședința intimă, care s'a ținut la casa preotului Daniil Iliescu, s'a discutat „Problema sectelor din punct de vedere național”.

La orele 3 p. m. părintele Protopop Metodie Popescu însoțit de preoții cercului, a mers la școala primară, unde a fost examinarea elevilor, care au frecventat cursurile școlii Duminicale de catehizare. S'au prezentat 24 elevi dintre care au răspuns mai mult decât mulțumitor 20 elevi. Aceștia au fost promovați.

La orele 4 am fost invitați de D-nii. învățători în ședința publică unde s'a desfășurat un program frumos, cu elevii și tineretul școlăresc.

A vorbit preotul Dumitru Barbu despre „mântuirea prin biserică”.

Pr. Daniil Iliescu chiamă apoi pe elevii școlii

de catehizație reușiți la examen, iar pr. Protopop le înmânează atestate și premii în cărți și reviste. Corul cântă „Mulți ani trăiască”.

P. C. S. vorbește apoi poporului, despre importanța școalelor de catehizație. A scos în evidență osteneala Pr. Daniil A. Iliescu, Pr. Dumitru Popescu, Pr. Dumitru Z. Barbu, care a condus școala și a predat lecțiile în anii 1937 și 1938. A îndemnat poporul să-și păstreze credința și s'o păzească de rădăciții, care vor să dărâme biserica și statul. În urmă a binecuvântat mulțimea și a mers să viziteze biserica „Cuvioasa Paraschiva” din localitate.

Aci au venit și elevii școlii duminicale. Cu un aparat de fotografiat, s'a făcut un clișeu cu elevii școlii duminicale. Părintele Protopop a luat loc între preoții catiheți. Apoi s'a vizitat clădirea căminului ce se construiește în parohia Belitori cu cheltuiala Pr. Dumitru Popescu.

Acest cămin bisericesc are o lungime de 20 metri, 8 metri lățime și 7 metri înălțime. Sala de adunare este lucrată în pantă. Învelită cu țiglă, are o înfățișare majestuoasă, estetică. Lucrarea a început în toamna anului 1937 și merge cu pași repezi spre desăvârșire.

Pentru Comuna Belitori este o adevărată binefacere. Toată lauda Preotului Dumitru Popescu, care construiește cu toată cheltuiala sa acest cămin, iar terenul e dat gratuit tot de C. S. E o faptă bună, pildă pentru mulți creștini și preoți.

La vrednicia C. S. arătată în lucrarea ce se face cu școala de catehizare, se adaugă și această faptă bună, de mare preț pentru misiunea ce se desfășoară în această comună.

Poporul a rămas profund mulțumit, de rezultatele școlii de catehizare, care urmărește să formeze creștini cunoscători ai rânduelilor creștine ortodoxe cât și apărători neînfricoșați ai Crucii, Domnului Iisus Hristos.

Preot, DANIIL A. ILIESCU
Comuna Belitori-Teleorman

PREOTUL ÎN ȘCOALA PRIMARĂ

Despre această chestiune s'a scris, de sigur, de multă vreme și cu bune lămuriri și criterii de acțiune.

Rostul rândurilor mele își are, totuși, o explicație. Și deci, o îndreptățire.

În primul rând, fiindcă *intrarea preotului în școala primară* a fost de mulți privită cu neîncredere și chiar cu batjocură.

Iar în al doilea rând, fiindcă *nu se prețuiește așa cum trebuie acest rol important al preotului în această școală*.

Să mă lămuresc.

Când s'a obținut de către conducătorii Bisericii dreptul de a predă numai preotul religia în școala primară, s'au ivit felurite glasuri de împotrivire. Și din partea mirenilor și din cea a clerului.

Primul argument de împotrivire, ridicat mai cu seamă de oamenii școlii, era acela al *nepriceperii preoților* în predarea materiei, după normele speciale de natură pedagogică.

Se tăgăduia, cu alte cuvinte, preoților posibilitatea unei stăpâniri a materiei pe teme psihologic, aceștia neavând o pregătire aparte, de mănuire a *treptelor psihologice* de predare.

Al doilea, argument de tăgadă era convingerea, că preoții nu-și vor face timp liber și că nu vor avea entuziasm și dragoste de predare, *fiindcă nu sunt plătiți*.

În ce privește prima împotrivire, toată învinuirea era neîntemeiată. Rezultatele duhovnicești au și înlăturat-o.

Se știe, de sigur, de orice om cu pricepere și cu nițel rost în cele școlărești, că în seminar se face destul de intens, *un aprofundat studiu filosofic-pedagogic* și că elevii claselor VII și VIII practică aplicarea materialului pedagogic și chiar în ogror școlii primare.

Ceva mai mult, din ceasul de față, se trimit și la sate *numai preoți licențiați*, cari posedă o întinsă experiență pedagogică: toți având *practică omiletică și cathetică obligatorie*, din anii III și IV și cei mai mulți și *o ucenicie destoinică la semnariile pedagogice*.

A doua motivație de potrivnicie, cea de ordin

material, cade în chip rușinos pe fruntea celor nesocotiți, cari au înțeles un idealism pastoral alimentat mediocru de subvenție bănească. S'a constatat, însă, că răsplata predării religiei de către preot nu e alta decât cucerirea unui scump și nepieritor tezaur: *sufletul curat al copilului român*.

Așa dar și una și alta s'au spulberat, convinsându-se oricine de utilitatea înaltă a pășiri preotului și la catedra școlii primare.

Au rămas, totuși, unele glasuri, oarecum nemulumite, cari se aud ici și colo, ridicate de data aceasta împotriva *chipului cum s'a înțeles intrarea preotului în școala primară*.

Asemenea critici oneste, și încă unele motivații de natură pastorală, vor face, întotdeauna de actualitate discuțiile și propunerile legate de această importantă cucerire creștinească.

Se spune de către unii, că preotul a intrat în școală pe jumătate. Că unii dintre noi nu înțeleg altceva din această datorie, *decât să continue procedeul exterior al învățătorului*.

Iar că alții dintre preoți fac din școală *un simplu prilej de împlinire a unor practice de ordin sacerdotal*.

Constatările, de ce n'am recunoaște, sunt adevărate. Ambele fețe de prezentare a preotului în această școală sunt știute și frecvente.

De aceea, între alte cauze, nu se realizează întru totul planul așa de frumos, pentru nobilarea creștină a copiilor noștri.

Urmându-se procedeul din școala secundară, și acela *destul de greșit*, s'a căutat a se face din preot un simplu *instructor religios*. I s'a tras drumul de predare după un plan general și i s'a repartizat materia de studiu pe clase. I s'au fixat orele de predare și l-au obligat prin regulamente.

Din această cauză, unii ne-au tăgăduit priceperea formală de ordin pedagogic, iar alții ne-au criticat din pricina efectelor slabe.

Intr'adevăr, dacă încercăm să facem din religie *un studiu numai intelectual*, de judecată și memorie rezultatele sunt aproape inexistente! Și la

fel, dacă punem pe primul plan *instrucția religioasă*.

Religia, prin esența ei, este o strânsă legătură a omului cu Dumnezeu. Nu e o simplă cunoaștere, o câștigare în plus de noțiuni logice. Cunoașterea și bagajul ideologic deci, este numai un act parțial al sufletului. *Este neîndestulător pentru religie și primejdios pentru copil.*

În primul rând, a căuta îmbogățirea noțională a copilului, este un fapt imposibil. Cu toate procedurile pedagogice. Din punct de vedere *pedologic*, fondul de idei al religiei e incapabil minții fragede a copilului. Se știe doar că religia ca știință este o foarte grea materie de predare, date fiind vastele-i compartimente de probleme și acel imponderabil spiritual, care este Dumnezeu și lumea cerului.

Ori a îndopa micuțele ființe numai cu nume, formule și fapte, este un procedeu greșit.

Religia în școala primară este în primul rând o *creștere duhovnicească a copilului după învățătura credinței ortodoxe*.

Preotul are această înaltă chemare de a aduna și mângâia pe copii, după planul Mântuitorului: *cu suflet deschis, cu blândețe și cu mult tact*.

De aceea nu cred că e bine spus: predarea religiei în școala primară, ci mai degrabă: *pastorația școlară*.

Trebue o înțeleaptă împletire a exemplului pragmatic cu cel național, încât copilul să fie schimbat complet sufletește.

Ar fi multe de spus în privința acestui chip integral de intrare a preotului în școala primară.

Eu mă rezum la unele, în chip de sugestii:

a) *Deprinderea copiilor de a veni la biserică și de a cânta;*

b) *Indrumarea lor în ceea ce privește purtarea în casă și în sat;*

c) *Indepărtarea practică dela felurile obiceiuri rele: înjurături, furt, riscă, etc.;*

d) *Vizitarea și ajutorarea copiilor bolnavi și săraci;*

e) *participarea dirijată a elevilor la anumite slujbe religioase: cununie, înmormântare, botez, etc.;*

f) *deprinderea lor cu o lectură moralizatoare;*

g) *recrutarea elementelor misionare dintre ei, cu scopul unei disciplinate emulații;*

h) *realizarea serbărilor cu ajutorul lor;*

i) *procesuni religioase eu ei;*

j) *servicii religioase speciale, cu prilejul anumitor zile: sf. Nicolae, sf. Stelian, sf. Teodor, etc.;*

k) *deprinderea lor pentru sf. taină a spovedaniei și euharistiei;*

l) *o scurță și atrăgătoare predare a materiei, mai mult ca o concluzie teoretică la participarea lor efectivă pe terenul religios de natură experimentală.*

În acest fel, preotul nu se mărginește numai la catedră și la predarea unor aride noțiuni, lipsită și aceasta uneori *de farmec expozițional și de tact pedagogic*, din cauza grabei sau a lipsei de dragoste apostolică.

În ciace privește acuzația cealaltă, că preotul se mărginește la câteva sumare servicii ierurgice, e adevărat că unii dintre noi facem asemenea intrare în școală numai pentru sfeștanii, botezuri, spovedanii și împărțșanii.

Procedeul acesta nu e rău. E, însă, cu alt sens și apoi nu e complet.

Pe lângă aceste servicii rituale, cari sunt un important capitol în pastorația școlară, preotul trebuie să mai țină seamă și de multe alte obligații, strâns legate de creșterea sufletească a copiilor.

Pedeasupra tuturor normelor și a călăuzelor didactice și pedagogice trebuie să planeze, însă, acel suflu de *idealism sacru*, care să aprinză în sufletul preotului nestinsa pasiune a sacerdoțiului nobil.

Dacă știm toate mijloacele pedagogice, dacă avem un superior tact de expunere, dacă pipăim cu pricepere orice modulație psihică a copilului și, totuși, n'avem dragoste pentru slujba preoțească, nu putem realiza nimic.

Numai atunci, când având în suflet conștiința apostolică a misiunii și când vom înțelege că perpetuăm rodnic scena Domnului cu copilașii din Evanghelie, vom fi în stare să credem realizată dorința — în felul lui Leibniz — de a schimba sufletul acestei țări.

Preot MIHAI ȘTEFAN,
Măgurele—Ilfov.

Cugetări

„În candela care va arde în capela acestui liceu, văd eu simbolul culturii noastre românești“.

I. P. S. PATRIARH MIRON

(La sfințirea capelei liceului
„Mihai Viteazu“ din Capitală)

JURĂMÂNTUL

Traducere din Sf. Ioan Hrisostom de Pr. Nic. D. Tănăsescu

Jurământul strâmb e mai înțepător decât sabie, iar rana pricinuită de el e mai aducătoare de moarte decât aceea de cuțit. Cel care a depus un jurământ mincinos, deși i se pare că trăește, e mort de mult, căci rana morții a primit-o încă mai dinainte.

Cel care a jurat strâmb e tocmai ca cel condamnat la spânzurătoare, care înainte de a părăsi cetatea și a sosi la locul destinat și a da ochi cu călăul ce-l așteaptă, e ca și mort îndată ce-a părăsit ușile tribunalului. Acestea să le luăm bine în seamă și să nu mai punem pe frați să jure,

Dar tu, ce faci omule? Juri pe Sf. Masă, unde stă Hristos jertfit, sugrumând viața fratelui tău? Și tâlharii sugrumă pe oameni la drumul mare, tu însă chiar în fața mamei ucizi pe fiul ei, săvârșind un omor mai înfiorător decât a lui Cain. Acesta a ucis pe fratele său în mijlocul pustiei, pricinuindu-i numai moartea trupească; tu în schimb, îți ucizi fratele în mijlocul bisericii, făcându-te vinovat și de viața lui viitoare cea nemuritoare.

Nu cumva pentru aceasta a fost făcută biserica ca să jurăm într'insa? Aceasta a fost făcută să ne rugăm într'insa. Oare Sf. Masă a fost pusă ca să ne jurăm pe dânsa? Aceasta a fost așezată pentru ca să ne deslegăm păcatele, nu să ni le legăm.

Tu, dacă de nimic altceva nu ai rușine, cel puțin de cartea, ce-o pui înainte la jurământ, să te rușinezi; iar deschizând Sf. Evanghelie, pe care o iei în mână și poruncești să jure și luând bine aminte la cele ce ne învață acolo Mântuitorul despre jurământ, să te înspăimânți și să fugi. Dar ce ni se spune într'insa despre jurământ? „Iar

eu vă spun vouă să nu jurați în nici un chip“. Tu, dimpotrivă, chiar pe legea care te împiedică dela jurământ îndrăznești să juri? O, ce bătae de joc! O, ce nebulie! Ești asemenea omului care ar socoti chiar și pe legiuitorul, care-l oprește să ucidă, tovarăș la crimă.

Nu plâng și nu suspin așa de mult când aud că unii s'au sfâșiat în stradă; cum plâng și suspin și mă îngrozesc când văd pe câte cineva apropiindu-se de Sf. Masă și punându-și mâinele pe Sf. Evanghelie, depune jurământul. Ia spune-mi: De ce ai atâta îndoială pentru niște bani și sufletul în schimb și-l pierzi?

Cât de mult ai să câștigi din aceasta, pentruca să-ți ucizi și sufletul tău și pe-al aproapelui tău? Dacă tu socotești că acesta spune adevărul, nu te mai folosi de jurământ; iar dacă vezi bine că minte, nu-l mai sili să facă și un jurământ mincinos! Doar să mă informez, zice cineva.

Dacă nu pretinzi jurământ, atunci mulțumește-te numai cu ceea ce ți se spune, ca nu cumva plecând de acolo spre casă să ai remușcări de conștiință mereu, gândindu-te astfel: Oare n'am jurat în zadar? Oare n'a făcut un jurământ mincinos? Nu cumva eu am fost pricina păcatului?

Dacă nu vei jura, mergând acasă vei avea multă mângâere, mulțumind lui Dumnezeu zicând: Binecuvântat să fie Domnul, căci m'am stăpânit și n'am jurat nici la noroc și nici în zadar.

De plâns să fie aurul, iar banii pierzaniei să fie dați, încât această învățătură să ne sădim în suflete: „Să nu mai călcăm legea și nici pe altul să nu silim a face aceasta“.

OMILIA 15 la STATUI
(Migne 49,153)

UNDE PĂTRUND SECTELE

„Poemi“ frumoasa carte a D-nei Cancicov soția actualului ministru de finanțe, apărută de curînd, tratează cu un deosebit talent literar viața din satul natal al D-sale.

Și pentru că multe sunt învățămintele ce rees din această carte, eu mă voi sili să arăt considerațiunile ce trebuiesc avute în vedere de noi preoții preocupați de misiunea noastră pastorală și mai ales antisectară.

Rezumat în puține cuvinte cea ce ne interesează pe noi, din sus zisa carte este — *influența frumoasă și morală ce propagă în satele de țară, familiile fruntașe de boeri*; la care eu adaog, familia preotului a învățătorului, primarului și a tutuor intelectualilor și oamenilor cu stare din sat.

Cât adevăr cuprinde expunerea D-nei Cancicov, că țăranii din Poeni, și la fel cu ei ceilalți din toată țara, își duc un trai greu de azi pe mâine, în case de pământ, fără aer și lumină, mîncînd o demîncare proastă — avînd copii mulți etc, etc, iar viața lor intelectuală hrănită mult de certuri și dușmăanii cari la beție produc bătăi și chiar crime.

Da, așa este!

Noi preoții avem misiunea de conducători sufletești ai satelor.

Eu am cunoscut o mentalitate dezastruoasă la câțiva tineri ce au intrat în cler. Și anume că odată hirotonisiți și sosiți în sat la biserică, trebuie să se poarte indiferent și fără atenție față de locuitori, avînd convingerea că aceștia, datori îi sunt să i-se supună și să-i asculte!

Sătenii văzînd acest fel de a se comporta al preotului, nu pot ca să nu răspundă, afecțiunii și dragostei ce le arată propagandiștii sectanți, care vin la ei *ca mieii*, și perseverează, pîndînd și momentele ca; pe timp de boală, sau după o nenorocire; dau lovituri și câștigă sufletele, pe

cari apoi le țin ca într'o cursă, nelăsînd pe nici unul să privească și să gîndească altfel, de cum le comandă ei.

În misionarism ca și în medicină; *e mai ușor a preveni boala decît a o vindeca.*

Pentru aceasta frații preoți ce vor să scape de neplăcerile unei hărțueli continue cu sectanții ce pot fi preveniți, trebuie ca din ziua dintăi ce au sosit la parohie, să-și formeze trainică legătură sufletească pe cât posibil cu toți enoriașii, dar în deosebi cu fruntașii satului.

Atențiune deosebită trebuie să avem noi preoții față de învățători și de toți fruntașii comunei.

Cînd țăranul va vedea armonie la fruntașii satului, va ști că depărtarea lui de credința strămoșească îi va aduce mustrare nu numai din partea preotului, ci din partea tutuor fruntașilor comunei, și deci greu va părăsi credința.

Foarte ușor, și chiar numai acolo pătrunde secta, unde sunt în ceartă fruntașii comunei și cu preotul.

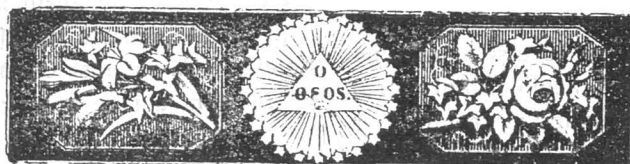
Personal am aflat cazuri cînd anumiți fruntași ai comunei, din ură contra preotului, au facilitat sămînta sectară.

Și iarăși am văzut cazuri cînd sectanții asaltați de toți fruntașii comunei au revenit în Biserică.

Hotărît, secta nu va pătrunde unde preotul va fi în armonie cu fruntașii satului, și va ști să hrănească cu dragoste întreagă setea sufletească a enoriașilor, în Biserică și în afară prin învățături de credință, povestiri cu tâlc, istorioare morale etc.

Revenind la titlul articolului de față, repet: Sectele pătrund unde preotul nu-și iubește enoriașii și nu este în armonie cu fruntașii satului; unde nu se exercită de fruntașii satului, acea influență moral-creștină pe cari țăranii în spiritul lor de imitație, se simt datori s'o urmeze.

Preotul ANASTASE BUCUR-Muscel

LA BISERICA „DOBROTEASA“, MOȘUL E FERICIT DE DĂRNICIA COPIILOR

„Dobroteasa“, în limba slavonă înseamnă... *bunătate*.

Înfăptuirile creștine din ultimul an, pornite dela altarul acestei biserici, îi consfințesc cu prisosință numele.

Nu l-am întrebat pe ciobanul Petrache Lupu, pentru ce rugându-mă să-l conduc Duminică la monumentală ctitorie domnească din calea Văcărești, a desemnat-o drept biserica „minunilor“.

Și aceasta, pentru că eu însuși mi cunoșteam opera de adevărată frumusețe divină, înfăptuită de copilașii parohiei „Dobroteasa“.

Pentru a se apropia cât mai mult de Iisus, de îngeri și de cer, copiii cartierului respectiv au renunțat la jucăriile și celelalte bucurii ale vârste lor și cu banii strânși astfel, au creiat sub privegherea mamelor și surorilor lor „Ospătăria copiilor săraci“ din Splaiul Unirii 88, unde primesc hrană caldă, îndestulătoare și mai ales iubirea pe care n'au putut-o cunoaște până acum, cei mai săraci, dar și cei mai silitori dintre elevii și elevele școalelor primare din Foișor și Tabaci.

Și ca să poată avea cu adevărat și din plin iubirea lui Hristos, copiii crescuți în jurul bisericii „Dobroteasa“ își aduc ei singuri părinții la biserică îi învață să se roage, să fie buni și miloși cu colegii și prietenii lor sărmani și muritori de foame

Între acești copii, constituiți în asociația cu numele evanghelic de „Frățiorii Domnului Iisus Hristos“, dorind ciobanul Petrache Lupu să petreacă Duminică dimineața și să se roage pentru fericirea lor și a tuturor sufletelor darnice și bune care îi ajută în această operă de milostenie divină

La câteva minute dela sosirea ciobanului, biserica era arhiplină. Mă întrebam eu cum de putuse afla așa repede mulțimea aceea de mii de credincioși, când parohia nu are decât vre-o câteva zeci de familii.

Vestea însă a străbătut cu iuțeală și mai ales emoție în cartierul locuit până la suprasaturație de o densă populație evreiască.

Evreii au alergat în jurul bisericii și trecând peste opreliștile cultului lor, au umplut sfântul lăcaș până la ultimul loc.

La „Dobroteasa“ se face o slujbă impresionantă, la care mulțimea de credincioși ingenunche și se roagă cu adâncă smerenie.

N'am crezut să-mi fie dat să văd vreodată,

cum am văzut Duminică mulțimea de israeliți ingenunchind alături de creștini, în fața Potirului care purta trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos.

Dar deodată s'a făcut o liniște profundă. La timpul hărăzit predicei, a trecut ciobanul în fața ușilor împărătești. Niciodată cuvântul lui nu mi s'a părut mai încărcat de puterile care nu-s din lumea aceasta. Cuvântarea pe care a roștit o trecând dela evocarea arătarilor dumnezeiești de care s'a învrednicit în lunca plină de pace și sfântă poezie a Maglavitului, a luat caracterul unei profetizări sguduitoare, ca aceea cu care Ioan Botezătorul cutremura mulțimile, pe malul pustiu al Iordanului.

„*Pregătiți-vă sufletele, lăsați-vă de păcate, întoarceți-vă cu fața către Cer, căci mânia Moșului se apropie și va fi vai și amar de cei necredincioși și răi!*“, spune ciobanul pe umerii căruia jucau luminile flăcărilor celor șapte lumânări de pe sfânta masă.

În schimb, cu câtă iubire a vorbit copiilor, spunându-le în graiul lui simplu, dar nespus de cald, cât de fericit este „Moșul“ de tot ceiace fac ei, pentru cei mai triști, mai necăjiți și nefericiți dintre frățiorii lor.

Plângeau copiii și se strângeau afectuoși de părinții lor, care-i mângâiau ca pe niște ființe trimise din Cer.

Nu pot ști ce se va fi petrecut în sufletul numeroșilor evrei, care veniseră să ingenunche în fața altarului lui Iisus Hristos. Dar în ochii unora, am văzut aceleași lacrimi.

Ciobanului i-a mulțumit în numele enoriașilor și tuturor închinătorilor, părintele prof. Gh. Gheorghiu, parohul bisericii și președintele asociației „Frățiorii Domnului Iisus Hristos“, incredințând pe cioban, că predica lui a pătruns adânc în suflete și va rămâne neuitată.

Liniștit și blând, c'o adevărată răbdare ingerească a trecut ciobanul sfânt apoi dela om la om, făcând semnul divinei cruci pe fiecare frunte de creștin sau necreștin, iar pe copii ridicându-i cu drag și răsplătindu-i prin sărutări pe obrăjorii îmbujorați, pentru sufletul lor curat, din care a isvorit adevărată milă ingerească pentru micuții flămânzi și goi.

G. LUNGULESCU

EXEMPLE DE PREOȚI ACTIV I

DIN ACTIVITATEA PREOTULUI PAROH A. DIACONESCU (Vulturești - Muscel)

S'a ridicat un monument „Eroilor“, P. C. Paroh fiind președintele comitetului respectiv. S'a construit un local de școală primară, fiind ca președinte al comitetului școlar. S'a învelit și reparat biserica „Vulturești de sus“, cheltuindu-se din ofrandele credincioșilor lei 92.500; S'a construit casă parohială cu două odăi, care a necesitat suma de lei 20.000, la biserica „Vulturești de sus“ ce s'a transformat din filială în parohie.

S'a învelit complet biserica filială Bătiești și cele două turle cu tablă galvanizată, cheltuindu-se suma de lei 41.000, deasemenea s'a cimentat Sf. Altar și tinda bisericeii. S'a plantat în jurul proprietății bisericeii un număr de 500 salcâmi și sălcii, stabilindu-se hotarele și asigurându-se pari pentru închisoare. S'a plantat cu meri de varietăți alese $\frac{1}{2}$ ha din proprietatea bisericii. S'a plantat $\frac{1}{2}$ ha cu pruni care s'au dat pe rod.

S'a construit o clopotniță la Sf. biserică parohială „Vulturești de Jos“, necesitând suma de lei 25.000.

S'a cumpărat un clopot în greutate de 22 Kgr. cu lei 22.000.

S'a făcut câte un rând odăjdii noi la ambele sf. biserici costând 9.800 lei.

S'a închis cu ulucă nouă, de fag, bulumaci de salcâm și lați de tufan din spart, cimitirul bisericeii Bătiești cu lei 3.900.

S'a închis cu gard de ciment la bază, curtea bisericeii Vulturești de Jos și filiala bis. Bătiești, valoare 7.000 lei.

S'a înființat cor la sf. biserică, s'a ridicat pavilion la școală și s'a strejerit activând în continuu întreaga școală No. 1, preotul paroh fiind și comandant străjer și învățător.

S'a combătut cu energie stilismul, tudorismul și adventismul ce amenința, captivând pentru moment pe unii enoriași, iar astăzi nu se găsește în parohie nici un sectant.

S'au ținut predici și conferințe mai în toate sărbătorile și ocaziunile; și s'au cotizat foarte adesea pentru bolnavii din parohie și din alte parohii, ajutoare. Enoriașii merg azi pe drumul de lumină morală și religioasă.

A condus cercul cultural preoțesc a conferen-

țiat la premilitari, a dat explicații în continuu textelor biblice alese la strejerie.

În prezent deși are de suferit unele consecințe ale boalei, totuși mai viu ca oricând îi stă în suflet și în inimă, entuziasmul misiunii preoțești, învățătoarești și strejerești, având ideal „Credință și muncă, pentru Țară, Neam și Rege“.

FILANTROPICE

Daruri pentru copiii săraci

Societatea „Ajutorul copiilor“ a împărțit cu prilejul sărbătorilor Paștilor, daruri copiilor săraci din cartierul Iancu-Nou.

Copiii au fost recomandați, dintre cei mai săraci, de pâr. Bedreag, parohul bisericii Iancu-Nou.

Înainte de împărțirea darurilor s'a oficiat un serviciu religios, la care au asistat d. Pretorian, primarul sectorului de Negru, comitetul soc. „Ajutorul copiilor“ format din d-na Paulina C. Soldan, președintă: d-na Jeana arhitect Burcuș, vice președintă: d-na Viky arhitect L. Teodosiu, d-ra Valeria Hagies cu d-na Angela căp. Olteanu, d-na Natalia Feicov, d-na Elena Sterie Ionescu, ș. a.

După serviciul religios pâr. Bedreag a rostit o cuvântare, arătând rostul operei de asistență în preajma sărbătorilor. A mulțumit enoriașilor și comitetului de doamne, care se străduiesc să vină în sprijinul săracilor, îndeplinind astfel una din datoriile bunului creștin.

A mulțumit apoi d-lui primar Pretorian, care a venit să asiste la această manifestație creștină.

D. primar Pretorian a spus că are cunoștință despre opera pe care o îndeplinește pâr. Bedreag în această enorie. L-a rugat să-i recomande 100 de copii, din cei mai săraci, cărora primăria de Negru să le dea ajutoare. S'au împărțit apoi daruri copiilor, constând din alimente și încălțăminte.

Această operă patronată de preoții Bedreag și Diaconescu s'a putut înfăptui cu concursul enoriașilor și ai Soc. „Ajutorul copiilor“.

CASA DE CREDIT A CLERULUI

Solemnitatea dela palatul Sf. Patriarhii. Fixarea normelor pentru împrumuturile pe termen lung

ECONOMICE

Membrii consiliului au mers la palatul patriarhal, unde au depus jurământul în fața I. P. S. Patriarh Miron, președintele consiliului de miniștri, și în prezența d-lor C. I. Băicoianu, pr. C. Dron și T. Păcescu, membri ai Eforiei bisericești.

Au luat parte: Pr. H. Rovența, prof. Univ. președintele consiliului; pr. C. Popescu Traian-Mehedinți; pr. Sebastian Stanca, cons. ref. la Cluj, delegat în consiliu al Asociației generale a clerului; pr. Arbore-Dorchoi; pr. Fl. Ciurescu; pr. N. Vasiu, delegat al Sf. Sinod; N. Russo-Cruzescu, șeful Contenciosului ministerului cultelor, delegat al acestui minister; d. prof. I. Popescu Pasărea, președ. asociației generale a cântăreților, delegat al acestei asociații și d. Stelian Jingoiu din consiliul central bisericesc.

După depunerea jurământului, pr. H. Rovența luând cuvântul a mulțumit I. P. S. Patriarh pentru încrederea acordată și pentru grija permanentă ce poartă Casei clerului. P. C. Sa a înfățișat apoi gândurile și năzuințele cu care noul consiliu pornește la lucru, fiind călăuzit pe de o parte de pilda economului înțelept din Sf. Evanghelie și de indemnurile Sf. Apostol Pavel, iar pe de altă parte căutând să întărească această instituție cât mai mult, astfel încât ea să-și poată împlini scopul pentru care a fost creată și să fie pildă și pentru alte instituții în stat.

EXPUNEREA I. P. S. PATRIARH MIRON

I. P. S. Patriarh Miron arată că a creat acum nouă ani Casa Clerului cu convingerea că această instituție va deveni o însemnată pârgie de susținere a nevoilor materiale ale clerului și personalului bisericesc. Biserica și slujitorii săi au de împlinit o misiune înaltă. Activitatea lor se desfășoară însă în legătură cu contingentele materiale și grija noastră trebuie să fie ca să organizăm cât mai temeinic și fundamentul material pe care se sprijină acțiunea spirituală.

În cei 9 ani de viață, Casa clerului a fost într'adevăr de un real folos clerului nostru și ea a ajuns la o frumoasă stare de prosperare. Activitatea ei însă trebuie să se desfășoare în cadrul general al vieții bisericești, neinfluențată de preocupări streine de scopurile cu care a fost creată. De aceea, observând în vremea din urmă că spiritul demagogiei din viața politică pătrunsese și în moravurile unora dintre cei ce conduceau această instituție bisericească, i-am dat o nouă așezare legală, care să o pună la adăpost de astfel de abateri și totodată, să întroneze

spiritul de autoritate și de bună rânduială, care astăzi se introduce în toate resorturile vieții publice.

Dv. aveți chemarea — spune Înaltul Ierarh — să înfăptuiți printr-o chibzuită chivernisire acest spirit, pe care și noi ne trudim să-l înfăptuim în viața generală a țării și am nădejde a că dat fiind trecutul Dv., lucrurile vor merge bine.

*

După depunerea jurământului s'a ținut ședința de lucru, la sediul Casei.

Consiliului a desemnat ca vice-președinte pe d. prof. I. Popescu Pasărea, delegatul asociației generale a cântăreților.

CUM SE VOR ACORDA ÎMPRUMUTURILE

S'a discutat apoi asupra criteriilor de acordare a împrumuturilor pe termen lung. Consiliul a fixat în această privință următoarele norme:

1. Totalul împrumuturilor pe termen lung nu va depăși cota de 30 la sută din disponibilul casei. Aceste împrumuturi se acordă dându-se totdeauna preferință celor pe termen scurt.

2. Maximum împrumutului ce se poate acorda va fi de 20 ori salariul lunar al solicitantului pentru cei cu vechime de 5 ani ca membri ai casei și de 15 ori salariul lunar pentru cei cu vechime mai mică.

3. Reținerile totale asupra salariilor să nu depășească $\frac{1}{2}$ din salariu la împrumutul pe termen scurt și de $\frac{1}{3}$ la cele lungi.

La acordarea acestor împrumuturi se va ține seamă și de următoarele: a) vechimea și cotizația solicitantului, cu preferință după ordinea înregistrării cererei și cei ce nu mai au alt împrumut; b) scopul împrumutului va fi luat de preferință în ordinea: boală în familie, construire de locuință proprie, fond dotal, investiții gospodărești, cumpărări de imobile etc.; c) împrumuturile existente se lichidează totdeauna la acordarea unui împrumut lung. Împrumuturile pe termen scurt concomitet cu cele lungi, se vor aprecia de Comitetul de direcție, în conformitate cu legea și cu garanția materială a funcțiunei solicitantului.

4. Împrumuturile lungi mai mari de 100.000 lei, se vor aproba numai de consiliul de administrație dnpă prealabilul studiu și aviz al comitetului de direcție.

5. Membrii Casei, nestabili în funcțiune sau cari nu sunt plătiți din bugetul statului, pot obține împrumuturi în cadrul legii și al acestur dispozițiuni, cu girul unor membrii ai Casei, plătiți din bugetul statului.

Consiliul a rezolvat apoi lucrările curente.

CRONICA INTERNA

Comandanții Străjeri s'au împărtășit la catedrala Sf. Patriarhii

Cuvântul I. P. S. S. Patriarh Miron

Domnule Comandant Suprem

Domnilor Comandanți

„Clipa aceasta este pentru mine, Părintele suflesc al tuturor, una dintre cele mai frumoase, pentru că vă văd pe toți aici. Prin faptul că d-voastră înțelegeți să vă prezentați înaintea Sf. Paști la biserica mea, prin aceasta dați dovadă că sunteți creștini practicanți, deci creștini nu numai cu cuvântul, ci și cu fapta. Sufletul meu este plin de nădejdi pentru viitor și mă bucur că, datorită marii inițiative a iubitului nostru Rege, Țara noastră începe o viață nouă. Am fost noi și până acum umblători la biserică, dar fără adâncimi mai trainice în cutele adânci ale sufletului. Fapta d-voastră arată că sunteți adevărați comandanți străjeri, nădejdea noastră de mâine. Primii tineri de la sate cărora le dați cu adevărat o educație cetățenească. Ce face școala, este o parte a instrucției. D-voastră faceți o educație integrală. Aveți deci o mare responsabilitate: neamul nostru de mâine va fi așa cum îl formați d-voastră și cei din toată țara.

Practicarea chintezenței credinței bisericii noastre ortodoxe, care este Sf. Euharistie, constituie o dovadă că dvs. veți îndeplini cu prisosință rolul pe care îl aveți. Sub semnul Sf. Cruci noi vom învinge. Cu Crucea au mers preoții înainte de când ne-a adus aici Moș Traian, și tot prin ea vom ridica Țara la înălțime. Cultivați credința, dragostea de Țară, care la nevoie să fie apărută cu prețul vieții tineretului. În viață trebuie să fim conduși de cinste și iubire de muncă, fără de care o țară nu are fundament puternic. Munca nu este o rușine, ci podoaba omului. Vestitul Carlyle, care nu era om de biserică, a spus: „munca are să fie și rămâne Evanghelia Viitorului“.

Dacă toate satele ar înțelege rostul muncii, în 20 — 30, cel mult 40 ani, Țara noastră ar fi un rai. Eu nu voi mai trăi mult, dar văd cu ochii sufletului meu o Românie mândră și frumoasă.

Deci, vă doresc să nu pierdeți entuziasmul care vă călăuzește în mândria d-voastră de comandanți, spre bucuria mea, a Părintelui suflesc al Țării, și a M. S. Regelui, Căruia să-I zicem cu toți: Să trăiască!

Sănătate“.

MISIONARISMUL ECHIPEI ARHIEPISCOPALE

Sub vicariatul Prea Sfințitului Arhiepiscop Irineu, conducătorul secției culturale a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, s'a introdus metoda de culturalizare religioasă prin săvârșirea slujbelor religioase în sobor, urmată de conferințe moral-religioase, în diferite centre mai însemnate din cuprinsul Arhiepiscopiei.

Slujbe în sobor s'au mai făcut și se mai fac dar ca la acestea să participe un Arhiepiscop nu s'au făcut decât când a fost vorba de vreos sfințire de biserică sau altceva de acest fel; deaceia faptul că un Arhiepiscop își creiază din săvârșirea serviciului divin o metodă de educație religioasă, constituie ceva nou. Dealtfel nici nu se putea, alege o cale mai justă și mai sigură pentru a culege oarecare roade cât mai curând. Se recunoaște în unanimitate că cultul divin este cel mai recomandabil mijloc pentru educația moral-religioasă. Mai mult decât atât. Este singurul mijloc prin care s'a păstrat atât timp credința

creștină în inima poporului nostru, căci dealungul istoriei, în întunericul suferințelor seculare ale neamului nostru, a licărit veșnic vie în biserică, lumina candelor și a lumânărilor, ce-au întovărășit totdeauna rugăciunile credincioșilor îndreptate spre Înaltul Cerului, implorând milostivirea. La căldura acestei lumini s'au încălzit sufletește creștinii necăjiți și prăpădiți și numai tăvărășia ei le-a ținut curajul, îmbărbătându-i.

Cultului divin îi este dată însă această putere de educabilitate spirituală și prin frumusețea sa rituală, în deosebi în ortodoxia noastră. Forma în care este înfățișat cultul divin ortodox și suflul ce-i dă viață, a făcut ca să fie atât de admirat chiar și de cei ce trăiesc sufletește în afară de cadrele ortodoxiei. Misticismul cultului nostru religios nu-l întâlnim în niciun alt cult. De aci puterea sa de a transforma pe omul de orice vârstă, tânăr sau bătrân.

În toată splendoarea sa însă, slujba divină se

săvârșește totdeauna în cadrele episcopale sau mitropolitane. Aci, liturghia creștină capătă forma și fastul ei tot atât de înălțător ca și sublimitatea misterului ce se desfășoară în actele cultice. Episcopii, în strălucitoarele veșminte cu care se'mbracă, presărate cu pietre ce orbesc de prea multă lumină, înconjurați de preoți și diaconi, slujesc liturghia sfântă transfigurați parcă de măreția misterului eucharistic, pe care-l săvârșesc prin invocarea Sfântului Duh, realizând o alternanță pe pământ a Liturghiei ce se săvârșește în Ceruri, în cântecele nesfârșite ale soborului îngeresc.

Cât miraj prezintă pentru nevinovatul suflet al credinciosului sătean slujba ! Câți dintre aceștia, cu traista de merinde, ce se amestecă cu tămâia și untdelemnul adus, nu-și lasă căsuța sărăcăcioasă în satul îndepărtat, pentruca să vină la astfel de slujbe, să aprindă o lumânare, pârându-li-se că aci se pogoară mai sigur harul sfântului Duh în inima lor, decât în bisericuța lor modestă în care părintele lor face slujba cam pripit și fără suflet.

Pentru aceasta ne bucurăm de actul Prea Sfințitului Irineu, de a se coborî în odăjdii împărătești ale Arhieriei Sale, înconjurat de preoți destoinici, în mijlocul credincioșilor, slujind și predicând cu rîvnă și dragoste de misionar. Teolog de înegalabile dimensiuni între teologii ortodoxiei creștine, cu toată opera Sa vastă și profundă, cu toți cei 33 de ani ai plăcutelor Sale prelegeri de pe catedra universitară, ridicat până la dreapta sfințitoare a Arhieriei, omul acesta nu pregetă la vârsta sa să-și ia tovarăși de muncă și să plece în orașe îndepărtate, ca să răspândească lumină în mintea tuturor credincioșilor, să le întărească în inimă credința și speranța și să le sădească în suflet pacea lui Hristos, ce-o poartă simbolic în numele său.

Nu ne'ndoim de măreția spirituală a clipelor

trăite de credincioșii orașelor, ce-au participat la aceste slujbe divine, pe unde această echipă misionară a trecut, căci ne închipuim dragostea ce-au pus-o acești slujitori în îndeplinirea misiunii lor. Deasemenea nu ne'ndoim că aceste clipe ar putea fi uitate, căci emoția experimentată în asemenea clipe este de natură mistică și se imprimă prea adânc în pasta sufletului, pentruca să se poată șterge ușor.

Așa s'a putut prilejui credincioșilor să vadă în mijlocul lor un vlădică, gătit în veșminte de mult preț, având pe cap căciulă îmbodobită sculptor și toiag înalt purtând în mână, înconjurat de preoți necunoscuți, ce-au venit să îmbărbăteze cu ajutorul lor, munca fraților ce se desfășoară zi de zi în fața lor, dar cu care prea s'au obicinuit. Aud și ei de data aceasta alți preoți, aud chiar un Prea Sfințit Arhiereu, venit de sus și se conving că acelaș Mântuitor este propovăduit de toți și spre aceeași viață creștinească sunt povățuiți. Li se dă ocazie să vadă o hirotonisire — așa cum a făcut P. S. Irineu pretutindeni — și-și pot da seama ce înseamnă căpătarea darului preoțesc.

Câți n'ar vrea să participe la asemenea servicii divine ! Ce frumusețe și ce câștig sufletesc, s'ar realiza dacă fiecare tânăr ar fi hirotonit preot în biserica, unde este sortit să slujească, chiar în fața celor ce i s'au încredințat spre păstorie ! Dar toate acestea presupun greutate.

Totuși în viața mea de preot, aș trăi clipele cele mai frumoase, dacă aș avea fericirea să văd coborînd în biserica satului meu un Vlădică, fie chiar și singur pentru ca să facă o slujbă divină la care să participe întregul sat, într'o inimă și-o simțire, așa cum enoriașii mei n'au avut ocazie de când sunt, căci până acum biserica ne-a fost vizitată numai de câte un Prea Cucernic Protopop și acela venind cu ocazia vreunei anchete.

Preot, ȘTEFAN DOBRA

C Ă R Ţ I

În editura sf. Episcopii a Hotinului a apărut de curînd o carte de rugăciuni, în condițiuni alese și bine alcătuită. Costul unui exemplar 3 lei.

Pr. TEODOR AMAN: *Inchinare în duh și în adevăr.* Deasemenea editată de Episcopia Hotinului, și este alcătuită de către misionarul protoieriei III Hotin. Poate fi folosită cu mult folos de preoți contra sectelor ivite din protestantime. Prețul lei 2.

Sf. predanie este altă broșură alcătuită de acelaș autor și formează Nr. 8 din editura amintită. În mod documentat și bazat pe sf. Scriptură, autorul dovedește că fără sfânta Predanie nu poate să fie nici biserică, nici mântuire. Prețul 2 lei.

În biblioteca Creștinismului editată de sf. Episcopie a Hotinului au apărut următoarele broșuri.

Nr. 1: Cine sunt sectanții? Nr. 2: Trebuie de botezat și copiii. Nr. 3: Toți acei ce se leapădă de cruce sunt dușmanii lui Hristos. Nr. 4: Cine pune temelie obștiilor sectante? Nr. 5: Unde este scris despre aceasta? Nr. 6: Fără sfânta predanie nu poate să fie Biserică, nici mântuire. Nr. 7: Carte de rugăciuni. Nr. 8: Inchinare în duh și în adevăr.

Fiecare exemplar costă 2 lei și se poate comanda direct dela Episcopia Hotinului.

Pr. AL. DINCESCU: *Privind rătăcirile din urmă.* O broșură cu caracter misionar, scrisă cu multă viață, constituind în acelaș timp începutul bibliotecii „Acțiunea Teleormanului“, înființată de autor în com. Cernenia-Teleorman. Prețul 2 lei.

Pr. CONST. P. BELDIE: *Cultul sfintelor icoane.* Bârlad. Scrisă cu deosebită competență această broșură formează un mic studiu apologetic, folositor oricărui preot. — Costă 6 lei ex. și se poate comanda la autor, parohia Perieni, jud. Tutova.

Dr. CONST. PAVEL: *Problema răului la Fericitul Augustin.* Se recomandă călduros preoților această lucrare folositoare, căreia însuși Prea

Sfințitul Arhiepiscop Irineu Târgovișteanu, i-a adus cuvinte de aleasă prețuire.

BROȘURI MISIONARE. — În editura „Apostolul“, a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, au apărut până în prezent următoarele broșuri:

Nr. 1: Știință și slujbă adevărată de dl. Tudor Popescu; Nr. 2: Rânduiala și Tâlcuirea pe scurt a Sf. Liturghii de P. S. Arhiepiscop Vicar Irineu Târgovișteanu; Nr. 3: Scrisori creștine de Pr. M. Bulacu; Nr. 4: Preoția adevărată (epuizată); Nr. 5: Nașterea din Apă și din duh de I. Gr. Oprișan (epuizată); Nr. 6: Sf. Biserică a lui Hristos de Pr. Gh. Paschia (epuizată); Nr. 7: Sf. Icoane de Pr. I. Băcioiu; Nr. 8: Comunism și creștinism de Pr. I. Nicolescu (epuizată); Nr. 9: Calendarul îndreptat este cel bun: de Toma Culcea; Nr. 10: Fericirea I Cum poate omul să ajungă la o viață bună de Pr. N. Stoicescu; Nr. 11: Cântece în lumină de dl. C. Goran; Nr. 12: Taina Sf. Mir de pr. D. Dumitrescu; Nr. 13: Tatăl nostru de Pr. N. St. Georgescu; Nr. 14: Taina Sf. Maslu, de Prot. Al. N. Constantinescu; Nr. 15: Despre Sf. Duh, de Pr. Mitruță Antal; Nr. 16: Catehismul creștinului ortodox de P. S. Arhiepiscop Târgovișteanu; Nr. 17: Despre Sfintele posturi de Pr. St. Zidărescu și Nr. 18: Sfaturi către cel ce se spovedește, din carte folosită de suflet.

Fiecare exemplar costă 2 lei, având coperta în două culori și se poate comanda dela fiecare protoierie a Eparhiei sau dela secția culturală a Sf. Mitropolii în număr mai mare.

PR. ȘTEFAN DOBRA: *Dostoiewski și tineretul.* București 1938. Preotul Ștefan Dobra a scos în tipografia „Fântâna Darurilor“ din București un studiu prefațat de B. Nichifor Crainic. El înfățișează într'adevăr chipul omului nou în complexitatea ideologiilor actuale cari caută să diformeze sufletul și să-l însălbățească în toate tainele lui. Dostoiewski, acest gigant al spiritului ortodox este descolbit în 14 capitole de toată frumusețea morală și de sublimă puritate religioasă

Lucrarea aceasta vrea să clădească pe Dostoiewski ca geniu ortodox, dar totodată te lasă să gândești la clădirea omului moral și mai cu seamă la creșterea generațiilor fanatice de înfăptuiri de credințe și idealuri prin toate mijloacele.

Adresată mai mult tineretului, cartea aceasta

arată că regenerarea sufletului omenesc nu se poate face decât prin credință, prin religie. De aceea se și intitulează: Dostoiewski și tineretul.

REVISTE

DUMINICA COPIILOR. Aprilie — Mai 1938. An. V. Nr. 4—5. A apărut numărul 4—5 de pe luna Aprilie—Mai a. c. din prețioasa revistă de educație morală religioasă pentru copii: „Duminica Copiilor“ cu următorul sumar:

Primăvara, prietena copiilor (clișeu în două culori) * * *

Cuvântul I.P.S. Patriarh, de Sf. Paști, pentru copii * * *

Imn Bisericii (versuri) de C. Goran

Patimile Domnului (după Sf. Evanghelii) * * *

Primăvara (versuri; clișeu în două culori) „ G. Coșbuc

Hristos a înviat (versuri; clișeu în două culori) „ Al. Vlăduță

Păsărică și coroana de spini (culegere după Selma Lagerlöf) „ Ap. Culea

Legenda ouălor roșii „ C. Pretorian

Noaptea învierii de Nae M. Correliu

Învierea lui Lazăr (clișeu în două culori). * * *

Revista „Duminica Copiilor“ apare sub îngrijirea secției culturale a sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor și a intrat — din anul acesta — în cel de-al V-lea an de apariție regulată.

În mijloc are două pagini cu admirabile tablouri biblice, în două culori, însoțite de textul sf. Scripturi, asupra evenimentelor înfățișate și alese în special din Noul Testament.

Tipărită în frumoase condițiuni tehnice, și având numeroase clișee în text, revista „Duminica Copiilor“ este singura revistă de acest gen din țară.

Abonamentul pe un an costă numai 50 lei. Un exemplar 5 lei.

TINERIMEA CREȘTINĂ. Aprilie—Mai 1938. An. VIII Nr. 4—5. A apărut revista *Tinerimea Creștină* de pe luna Aprilie—Mai a. c., având următorul sumar:

I. P. S. PATRIARH: Cuvântul către „Tinerimea creștină“ de Sf. Paști.

I. P. S. S. Patriarh la împărtășirea comandanților Străzii Țării.

ORESTE M. POPESCU, student: Rugăciune (versuri).

AL. LASCAROV-MOLDOVANU: Înfrățire prin copii.

MARIN D. PROD: SCU: Liturghie (versuri).

Învierea Domnului Hristos după Sf. Evanghelist Ioan.

C. GORAN: Cântec de bucurie în ceasul învierii (versuri)

M. ENACHESCU, student: Drum (versuri).

MARCU BEZA: Ghetsimani.

M. M. NEGULESCU: Înaintea Crucii Tale (versuri).

CRONICA TINERIMII (Idei, oameni, fapte)

ALEX. BIȚAN: Dr. C. Mihăilescu, apologet al Bisericii creștine.

Concursurile Tinerimii Române.

Prof. Dr. G. MARINESCU: Centenarul lui Pasteur.

Revista „Tinerimea Creștină“ se găsește în al VIII-lea an de apariție regulată și este una din puținele reviste de educație religioasă morală a tineretului.

Abonamentul anual costă 50 lei și se poate cere la secția culturală a sf. Arhiepiscopiei. Apare lunar și abonamentul costă 50 lei pe an. Un exemplar 5 lei.

CONCERTE

Sâmbătă 16 Aprilie a. c. a avut loc în Biserica sf. Visarion din Capitală, a 9-a audiție de muzică veche religioasă, organizată de asociația pentru cultivarea și răspândirea muzicii religioase.

S'a executat muzică bizantină din veacurile XII și XIII, reconstituită de Păr. I. S. Petrescu după manuscrise grecești; deasemenea muzică psaltică, lucrată de dl. Prof. Paul Constantinescu, sub a cărui conducere corul parohiei a executat mai multe exemplificări admirabile din comoara neprețuită a muzicii psaltice.

INFORMAȚII

I. P. S. S. Patriarhul a dăruit comunei natale zece pluguri

TG.-MUREȘ. — I. P. S. Sa Patriarhul dr. Miron Cristea, președintele consiliului de miniștri, a donat pentru județul Mureș, 10 pluguri, cu destinația ca să fie distribuite la 10 agricultori din comuna Toplița, aleși de o comisiune formată din: prefectul județului, președintele Camerei de agricultură și directorul serviciului agricol. Comisiunea aceasta s'a transportat la 29 Aprilie la Toplița, aducând la îndeplinire această înaltă dispozițiune.

D. colonel Ion Dumitru, prefectul județului, a ținut cu acest prilej sătenilor o cuvântare, elogiind pe I. P. S. S. patriarhul Miron Cristea și gestul patriotic a donatorului, recomandând celor cari vor primi darul să nu-l înstrăineze.

D. Ion Popescu, președintele Camerei de agricultură, a dat îndrumări în legătură cu agricultura și cu arăturile.

D. Doljan Haralambie, directorul serviciului agricol, a arătat partea tehnică a plugului și cum se manipulează.

Din partea agricultorilor cari au primit plugurile s'a dat o telegramă de mulțumire I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea,

Au fost interzise târgurile în zilele de sărbătoare

În urma intervenției Sf. Patriarhii și a ministerului de industrie și comerț, s'au dat dispozițiuni prefecturilor să ia măsuri ca să nu se mai permită funcționarea nici unui fel de târg în zilele de Duminică și sărbători religioase ortodoxe, prevăzute în legea repausului duminical — chiar și bălciurile de mărfuri aprobate de autoritatea județeană conform legii administrative — în afară de piețele de alimente, care pot funcționa până la ora 10 dimineața.

I. P. S. S. Patriarhul Miron a dăruit cinci pluguri la cinci săteni din Sisești-Mehedinți

Din inițiativa I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea s'a trimis Camerei de Agricultură a județului Mehedinți un număr de cinci pluguri, cu scopul de a fi distribuite în mod gratuit celor mai gospodari săteni din comuna Sisești.

Festivitatea distribuirii s'a făcut în prezența d-lor col. C. Cleanoveanu, prefectul județului, ing. Sever Ionescu, directorul Serviciului Agricol, ing. Emil Popescu, secretarul camerei, ing. C. Glăvan, sub directorul serviciului agricol, a preotului, învățătorilor, și celorlalte autorități sătești.

D. Sever Ionescu a arătat asistenței că aceste pluguri au fost trimise în dar de I. P. S. S. Patriarhul Miron în calitate de cap al Bisericii și șef al guvernului și acesta este semnul cel mai evident că actualii conducători ai țării au ca primă grijă ridicarea agriculturii.

În încheiere a indemnât pe săteni să fie demni de aceste daruri și să dea dovadă și pe viitor că sunt buni gospodari.

După aceia a urmat predarea plugurilor de către d. prefect, care a felicitat pe agricultori și le-a urat spor la muncă.

Cursurile de vară ale universității populare „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte

Cursurile de vară ale universității populare „Nicolae Iorga” din Vălenii de-Munte, se vor ține între 15 Iulie c., și 15 August c. sub conducerea directă a d-lui prof. Nicolae Iorga.

În timpul cursului va funcționa ca și în anii trecuți o cantină și căminul pentru băieți și fete.

Costul este de 1.200 de lei de persoană la cantină și de 200 de lei pentru cămin (pe întreaga lună).

Inscrierile se fac pe adresa următoare: „Nicolae Iorga” b-dul Schitul Măgureanu nr. 1, București I, unde se află secretariatul.

Conferințele pastorale

Conferințele generale pastorale ale clerului din Arhiepiscopia Bucureștilor se vor ține în două serii și reședințele județene și anume: seria I la 16 Iunie și seria II la 23 Iunie a. c. Subiectul teoretic este: „Educația religioasă-morală a tineretului școlar, — în deosebi cu considerație la educație integrală a tineretului prin Straja-Țării”, iar subiectul practic este: „Biblioteca parohială și colportajul parohial în serviciul misionarismului”.

Pentru prim județ este trimis spre a prezida conferințele câte un delegat al Sf. Mitropolii.

Nou post de Arhiereu-vice

Prin decret regal s'a înființat cu începere de la 1 Aprilie 1938, al doilea post de arhiereu-vice, cu titlul de „Suceveanu”, pe lângă mitropolia Bucovinei — arhiepiscopia Cernăuților.

Vizita I. P. S. S. Patriarh la expoziția de la „Cartea Românească”

I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, Președintele consiliului de miniștri, a vizitat expoziția de ouă încondeiate din sala „Ileana” („Cartea Românească”).

Înalt Prea Sfinția Sa a fost primit de d-na Maria Dobrescu, inspectoarea generală a învățământului menajer, care a dat lămuririle necesare.

Primul ministru a rămas profund impresionat de modul cum se prezintă expoziția.

Deasemenea și alți membrii ai guvernului au vizitat expoziția de ouă încondeiate.

S U M A R U L :

Comemorarea Adunării dela 1848	I. P. S. Patriarh
† Octavian Goga	Rep.
Apostolul	† O. Goga
Concertul dela Ateneu	Cronicar
Învățământul teologic	Decret
Turnul de veghe al Capitalei	Apel
Instalare Protoereu-Cuvântări	L. Dumitrăchescu
Sădirea pomilor, Căldărușani	Rep.
Misiunea la Teleorman	Pr. D. Iliescu
Preotul în școala primară	Pr. M. Ștefan
Jurământul (trad.)	Pr. N. Tănăsescu
Unde pătrund sectele	Pr. A. Bucur
Ajutorarea copiilor la Dobroteasa	G. Lungulescu
CRONICA INTERNA: — Cărți. — Informațiuni.	